

*** DI NGÔN TÌNH YÊU TRÊN NÚI SỌ ***

(Thứ Sáu Tuần Thánh : 7/4/23)

*****-Này là gỗ Cây THÁNH GIÁ đã treo Đấng Cứu Chuộc nhân loại !
Ta hãy đến thờ lạy ! “***

“ Khi Ta bị treo lên, Ta sẽ kéo mọi người lên với Ta.”

+ PHÚC ÂM: Ga 18, 1 – 19, 42

“Sự Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta”.

C. Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo Thánh Gioan.

***Khi ấy, Chúa Giêsu đi với môn đệ sang qua suối Xêrông, ở đó có một khu vườn,
Người vào đó cùng với các môn đệ. Giuđa, tên phản bội, đã biết rõ nơi đó, vì
Chúa Giêsu thường đến đây với các môn đệ. Nên Giuđa dẫn tới một toán quân
cùng với vệ binh do các thượng tế và biệt phái cấp cho, nó đến đây với đèn đuốc***

và khí giới. Chúa Giêsu đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho Mình, nên Người tiến ra và hỏi chúng:

LM. “Các ngươi tìm ai?”

C. Chúng thưa lại:

S. “Giêsu Nadarét”.

C. Chúa Giêsu bảo:

LM. “Ta đây”.

C. Giuđa là kẻ định nộp Người cũng đứng đó với bọn chúng. Nhưng khi Người vừa nói “Ta đây”, bọn chúng giật lùi lại và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng:

LM. “Các ngươi tìm ai?”

C. Chúng thưa:

S. “Giêsu Nadarét”.

C. Chúa Giêsu đáp lại:

LM. “Ta đã bảo các ngươi rằng Ta đây! Vậy nếu các ngươi tìm bắt Ta, thì hãy để cho những người này đi”.

C. Như thế là trọn lời đã nói: “Con chẳng để mất người nào trong những kẻ Cha đã trao phó cho Con”. Bấy giờ Simon Phêrô có sẵn thanh gươm, liền rút ra đánh tên đầy tớ vị thượng tế, chém đứt tai bên phải. Đầy tớ ấy tên là Mancô. Nhưng Chúa Giêsu bảo Phêrô rằng:

LM. “Hãy xô gươm vào bao. Chén Cha Ta đã trao lẽ nào Ta không uống!”

C. Bấy giờ, toán quân, trưởng toán và vệ binh của người Do-thái bắt Chúa Giêsu trói lại, và điệu Người đến nhà ông Anna trước, vì ông là nhạc phụ của Caipha đương làm thượng tế năm ấy. Chính Caipha là người đã giúp ý kiến này cho người Do-thái: để một người chết thay cho cả dân thì lợi hơn. Còn Phêrô và môn đệ kia vẫn theo Chúa Giêsu. Môn đệ sau này quen vị thượng tế nên cùng với Chúa Giêsu vào trong sân vị thượng tế, còn Phêrô đứng lại ngoài cửa. Vì

thế, môn đệ kia là người quen với vị thượng tế, nên đi ra nói với người giữ cửa và dẫn Phêrô vào. Cô nữ tì gác cửa liền bảo Phêrô:

S. “Có phải ông cũng là môn đệ của người đó không?”

C. Ông đáp:

S. “Tôi không phải đâu”.

C. Đám thủ hạ và vệ binh có nhóm một đồng lửa và đứng đó mà sưởi vì trời lạnh, Phêrô cũng đứng sưởi với họ. Vị thượng tế hỏi Chúa Giêsu về môn đệ và giáo lý của Người. Chúa Giêsu đáp:

LM. “Tôi đã nói công khai trước mặt thiên hạ, Tôi thường giảng dạy tại hội đường và trong đền thờ, nơi mà các người Do-thái thường tụ họp, Tôi không nói chi thầm lén cả. Tại sao ông lại hỏi Tôi? Ông cứ hỏi những người đã nghe Tôi về những điều Tôi đã giảng dạy. Họ đã quá rõ điều Tôi nói”.

C. Nghe vậy, một tên vệ binh đứng đó vả mặt Chúa Giêsu mà nói:

S. “Anh trả lời vị thượng tế như thế ư”.

C. Chúa Giêsu đáp:

LM. “Nếu Ta nói sai, hãy chứng minh điều sai đó; mà nếu Ta nói phải, thì tại sao anh lại đánh Ta?”

C. Rồi Anna cho giải Người vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Caipha. Lúc ấy Phêrô đang đứng sưởi. Họ bảo ông:

S. “Có phải ông cũng là môn đệ người đó không?”

C. Ông chối và nói:

S. “Tôi không phải đâu”.

C. Một tên thủ hạ của vị thượng tế, có họ với người bị Phêrô chém đứt tai, cãi lại rằng:

S. “Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn cùng với người đó sao?”

C. Phêrô lại chối nữa, và ngay lúc đó gà liền gáy.

Bấy giờ họ điệu Chúa Giêsu từ nhà Caipha đến pháp đình. Lúc đó tảng sáng và họ không vào pháp đình để khỏi bị nhơ bẩn và để có thể ăn Lễ Vượt Qua. Lúc ấy Philatô ra ngoài để gặp họ và nói:

S. “Các ngươi tố cáo người này về điều gì?”

C. Họ đáp:

S. “Nếu hắn không phải là tay gian ác, chúng tôi đã không nộp cho quan”.

C. Philatô bảo họ:

S. “Các ông cứ bắt và xét xử theo luật của các ông”.

C. Nhưng người Do-thái đáp lại:

S. “Chúng tôi chẳng có quyền giết ai cả”.

C. Thế mới ứng nghiệm lời Chúa Giêsu đã nói trước: Người sẽ phải chết cách nào. Bấy giờ Philatô trở vào pháp đình gọi Chúa Giêsu đến mà hỏi:

S. “Ông có phải là Vua dân Do-thái không?”

C. Chúa Giêsu đáp:

LM. “Quan tự ý nói thế, hay là có người khác nói với quan về tôi?”

C. Philatô đáp:

S. “Ta đâu phải là người Do-thái. Nhân dân ông cùng các thượng tế đã trao nộp ông cho ta. Ông đã làm gì?”

C. Chúa Giêsu đáp:

LM. “Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì những người của tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp cho người Do-thái, nhưng nước tôi không thuộc chốn này”.

C. Philatô hỏi lại:

S. “Vậy ông là Vua ư?”

C. Chúa Giêsu đáp:

LM. “Quan nói đúng: Tôi là Vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về Chân lý. Ai thuộc về Chân lý thì nghe tiếng tôi”.

C. Philatô bảo Người:

S. “Chân lý là cái gì?”

C. Nói lời này xong, ông lại ra gặp người Do-thái và bảo họ:

S. “Ta không thấy nơi người này có lý do để khép án. Nhưng theo tục lệ các người, ta sẽ phóng thích cho các người một tù nhân vào dịp Lễ Vượt Qua. Vậy các người có muốn ta phóng thích Vua Do-thái cho các người chăng?” C. Họ liền la lên:

S. “Không phải tên đó, nhưng là Baraba”.

C. Baraba là một tên cướp. Bây giờ Philatô truyền đem Chúa Giêsu đi mà đánh đòn Người. Binh sĩ kết một triều thiên bằng gai nhọn đội lên đầu Người và nói:

S. “Tâu Vua Do-thái!”

C. Và vả mặt Người. Philatô lại ra ngoài và nói:

S. “Đây ta cho dẫn người ấy ra ngoài cho các người để các người biết rằng ta không thấy nơi người ấy một lý do để kết án”.

C. Bây giờ Chúa Giêsu đi ra, đội mũ gai và khoác áo đỏ. Philatô bảo họ:

S. “Đây là Người”.

C. Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh liền la to:

S. “Đóng đinh nó vào thập giá! Đóng đinh nó vào thập giá!”

C. Philatô bảo họ:

S. “Đẩy các người cứ bắt và đóng đinh ông vào thập giá, phần ta, ta không thấy lý do nào kết tội ông”.

C. Người Do-thái đáp lại:

S. “Chúng tôi đã có luật, và theo luật đó nó phải chết, vì nó tự xưng là Con Thiên Chúa”.

C. Nghe lời đó Philatô càng hoảng sợ hơn. Ông trở vào pháp đình và nói với Chúa Giêsu:

S. “Ông ở đâu đến?”

C. Nhưng Chúa Giêsu không đáp lại câu nào. Bấy giờ Philatô bảo Người:

S. “Ông không nói với ta ư? Ông không biết rằng ta có quyền đóng đinh ông vào thập giá và cũng có quyền tha ông sao?”

C. Chúa Giêsu đáp:

LM. “Quan chẳng có quyền gì trên tôi, nếu từ trên không ban xuống cho, vì thế nên kẻ nộp tôi cho quan, mắc tội nặng hơn”.

C. Từ lúc đó Philatô tìm cách tha Người. Nhưng người Do-thái la lên:

S. “Nếu quan tha cho nó, quan không phải là trung thần của Xêsa, vì ai xưng mình là vua, kẻ đó chống lại Xêsa”.

C. Philatô vừa nghe lời đó, liền cho điệu Chúa Giêsu ra ngoài rồi ông lên ngôi toà xử, nơi gọi là Nền đá, tiếng Do-thái gọi là Gabbatha. Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu ngày chuẩn bị Lễ Vượt Qua. Philatô bảo dân:

S. “Đây là vua các người”.

C. Nhưng họ càng la to:

S. “Giết đi! Giết đi! Đóng đinh nó đi!”

C. Philatô nói:

S. “Ta đóng đinh vua các người ư?”

C. Các thượng tế đáp:

S. “Chúng tôi không có vua nào khác ngoài Xêsa”.

C. Bấy giờ quan giao Người cho họ đem đóng đinh.

Vậy họ điệu Chúa Giêsu đi. Và chính Người vác thập giá đến nơi kia gọi là Núi Sọ, tiếng Do-thái gọi là Golgotha. Ở đó họ đóng đinh Người trên thập giá cùng với hai người khác nữa: mỗi người một bên, còn Chúa Giêsu thì ở giữa. Philatô cũng viết một tấm bảng và sai đóng trên thập giá. Bảng mang những hàng chữ này: “Giêsu, Nadarét, vua dân Do-thái”. Nhiều người Do-thái đọc được bảng đó, vì nơi Chúa Giêsu chịu đóng đinh thì gần thành phố, mà bảng viết thì bằng tiếng Do-thái, Hy-lạp và La-tinh. Vì thế các thượng tế đến thưa với Philatô:

S. Xin đừng viết “Vua dân Do Thái”, nhưng nên viết: “Người này đã nói: ‘Ta là vua dân Do-thái’”.

C. Philatô đáp:

S. “Điều ta đã viết là đã viết”.

C. Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giêsu trên thập giá rồi thì họ lấy áo Người chia làm bốn phần cho mỗi người một phần, còn cái áo dài là áo không có đường khâu, đan liền từ trên xuống dưới. Họ bảo nhau:

S. “Chúng ta đừng xé áo này, nhưng hãy rút thăm xem ai được thì lấy”.

C. Hầu ứng nghiệm lời Kinh Thánh: “Chúng đã chia nhau các áo Ta và đã rút thăm áo dài của Ta”. Chính quân lính đã làm điều đó.

Đứng gần thập giá Chúa Giêsu, lúc đó có Mẹ Người, cùng với chị Mẹ Người là Maria, vợ ông Clopas và Maria Madalêna. Khi thấy Mẹ và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giêsu thưa cùng Mẹ rằng:

LM. “Hỡi Bà, này là con Bà”.

C. Rồi Người lại nói với môn đệ:

LM. “Này là Mẹ con”.

C. Và từ giờ đó môn đệ đã lãnh nhận Bà về nhà mình. Sau đó, vì biết rằng mọi sự đã hoàn tất, để lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, Chúa Giêsu nói: “Ta khát!”

C. Ở đó có một bình đầy dấm. Họ liền lấy miếng bông biển thấm đầy dấm cắm vào đầu ngành cây hương thảo đưa lên miệng Người. Khi đã ném dấm rồi, Chúa Giêsu nói:

LM. “Mọi sự đã hoàn tất”.

C. Và Người gục đầu xuống trút hơi thở cuối cùng.

(Quy gối thỉnh lặng thờ lạy trong giây lát)

Hôm đó là ngày chuẩn bị lễ: để tội nhân khỏi treo trên thập giá trong ngày Sabbath, vì ngày Sabbath là ngày đại lễ, nên người Do-thái xin Philatô cho đánh đập ống chân tội nhân và cho cắt xác xuống. Quân lính đến đánh đập ống chân của người thứ nhất và người thứ hai cùng chịu treo trên thập giá với Người. Nhưng lúc họ đến gần Chúa Giêsu, họ thấy Người đã chết, nên không đánh đập ống chân Người nữa, tuy nhiên một tên lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người; tức thì máu cùng nước chảy ra. Kẻ đã xem thấy thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân thật, và người đó biết rằng mình nói thật để cho các người cũng tin nữa. Những sự việc này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh Thánh: “Người ta sẽ không đánh đập một cái xương nào của Người”. Lời Kinh Thánh khác rằng: “Họ sẽ nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua”.

Sau đó, Giuse người xứ Arimathia, môn đệ Chúa Giêsu, nhưng thầm kín vì sợ người Do-thái, xin Philatô cho phép cắt xác Chúa Giêsu. Philatô cho phép. Và ông đến cắt xác Chúa Giêsu. Nicôđemô cũng đến, ông là người trước kia đã đến gặp Chúa Giêsu ban đêm. Ông đem theo chừng một trăm cân mộc được trộn lẫn với trầm hương. Họ lấy xác Chúa Giêsu và lấy khăn bọc lại cùng với thuốc thơm theo tục khâm liệm người Do-thái. Ở nơi Chúa chịu đóng đinh có cái vườn và trong vườn có một ngôi mộ mới, chưa chôn cất ai. Vì là ngày chuẩn bị lễ của người Do-thái và ngôi mộ lại rất gần, nên họ đã mai táng Chúa Giêsu trong mộ đó.

+ Bầy Di Ngôn trước khi Chúa Chết :

**I-“ Lạy Cha ! Xin tha cho chúng vì chúng chẳng hiểu việc chúng làm ”
(Lc.23 : 24)**

**II-“ Hôm nay con sẽ được ở trên Thiên đàng cùng Ta ”
(Lc.23 ; 43)**

**III-“ Thừa Bà ! Đây là con Bà ! “
(Jn.19 : 26)**

**IV-“ Lạy Thiên Chúa ! Lạy Thiên Chúa con! Sao Ngài bỏ Con ! “
(Mt.27 : 46)**

**V-“ Ta khát ! “
(Jn.19 : 28)**

**VI-“ Mọi sự đã hoàn tất ! ‘
(Jn.19: 30)**

**VII-“ Lạy Cha ! Con phó linh hồn trong tay Cha ! “
(Lc.23: 46)**

+ THÁNH GIÁ TÌNH YÊU +

*Tình yêu Chúa thật bao la,
Trước khi vĩnh biệt ban ta Bày Lời,
Di Ngôn Cứu chuộc Nước Trời,
Cho ta sức mạnh sống đời trần gian,
(1)Lạy Cha xin tha thứ !
Vì chúng không hiểu gì ,
Việc làm đây tội lỗi,
Xin Cha hãy quên đi !

(2)Giờ con biết xám hối,
Ta hứa sẽ ban cho,
Nước Trời nguồn ân phúc,
Mà con đang ước mơ.

(3)Xin Bà hãy nhận lấy,
Gio-an này con Bà !
Đại diện cho nhân loại,
Ơn cứu chuộc thứ tha.

(4) Linh hồn Con sầu não,
Sao Cha nỡ bỏ Con,
Hay là Cha từ chối,
Vì tội lỗi loài người ?

(5) Ta khát sao lừa dối,
Trao mật đắng dấm chua,
Ta khát tình yêu đó !
Con đã nhận ra chưa ?

(6) Mọi sự đã hoàn tất !
Kết ca khúc khải hoàn,
Vinh quang Đồi Thập Giá,
Đấng chiến thắng tử thần.

(7) Linh hồn con phó thác,
Trong tay Cha Toàn Năng,
Vì Con đã hoàn tất,
Công cuộc cứu thế trần.

Trên Đỉnh Cao Thập Tự,
Chúa đã kéo con lên,
Thoát khỏi vùng tăm tối,
Ban cuộc sống vững bền.

*Tình yêu Chúa thật bao la,
Trước khi vĩnh biệt ban ta Bảy Lời,
Di Ngôn Cứu chuộc Nước Trời,
Cho ta sức mạnh sống đời trần gian.

*** KINH NGUYỆN THÁNH GIÁ ***

Chúng con là vật mọn, mà cả lòng lay Đức Chúa Giêsu cực cao cực trọng; Chúng con nhớ đến những sự thương khó Đức Chúa Giêsu xưa chịu ba mươi ba năm vì chúng con, thì trong lòng thảm thiết đau đớn, nào có khi nào trả nghĩa Đức Chúa Giêsu cho nên. Thuở xưa khi Đức Chúa Giêsu chịu nạn, thì trời đất động địa, núi non là đá vỡ ra tan tác như thương Chúa sinh nên muôn vật, phương chi chúng con mà chẳng thương Cha Cả thì sao? Ấy Máu Thánh Cha đã chảy ra hết vì quân dữ là chúng con, mà con thấy Cha thương dường ấy, chẳng có khi dừng, nước mắt chảy ra ăn năn tội lỗi vì đã phạm cùng Đức Chúa Cha. Ấy thật bởi tội chúng con cho nên Đức Chúa Giêsu xuống thế liêu mình chịu đóng đinh chịu chết làm vậy. Chúng con hằng kính mến Đức Chúa Giêsu mà tích năm Dấu Thánh ở trong lòng chúng con:

***Chúng con lay Dấu Thánh chân tả Đức Chúa Giêsu.
Đáp: Vì tội chúng con. (Câu nào cũng thưa như vậy)
Chúng con lay Dấu Thánh chân hữu Đức Chúa Giêsu.
Chúng con lay Dấu Thánh tay tả Đức Chúa Giêsu.
Chúng con lay Dấu Thánh tay hữu Đức Chúa Giêsu.
Chúng con lay Dấu Thánh cạnh nương long Đức Chúa Giêsu.
Amen.***

+ Vài điều lưu ý :

Ngay từ những ngày đầu tiên của Ki-tô giáo : Thứ Sáu Tuần Thánh để kỷ niệm Chúa Giê-su chết trên Thập Giá- Thứ Sáu là ngày Ăn Chay và Kiêng Thịt. Trước đây Linh Mục mặc lễ phục đen để cử hành nghi thức Phụng vụ, tuy nhiên ngày Thứ Sáu không có Lễ, hay đúng hơn chỉ có lễ đã được truyền phép trước, chỉ một mình Linh mục được rước Bánh Thánh đã làm phép từ hôm trước. Nhưng các tín hữu hấp hối cũng được phép Rước Lễ như của ăn đàng.

Từ Công Đồng Vatican II trong Phụng Vụ mới, Thứ Sáu Tuần Thánh gồm có :

-Bài Tin Mừng theo Thánh GIOAN.

-Các Lời nguyện đặc biệt cho HỘI THÁNH và NHÂN LOẠI.

-Suy tôn THÁNH GIÁ và HIỆP LỄ (Mỗi người đều được phép Rước Lễ)

Việc cử hành nghi thức Phụng Vụ này, phải được tổ chức từ sau trưa và trước 9 giờ tối- Thứ Sáu Tuần Thánh là ngày duy nhất trong năm, Thánh Lễ không cử hành theo nghi lễ Rôma.

(Nguồn : Theo Tự điển Công Giáo)

Suy niệm :

+ THẬP GIÁ TRONG ĐỜI +

Lm. Jos Tạ Duy Tuyền

Ở đời người ta vẫn thường nói: Tu là cõi phúc – tình là giây oan. Thực ra , cuộc đời nào cũng có thập giá. Thập giá như là lẽ sống của cuộc đời. Có thập giá thoáng qua và cũng có những thập giá liên li dài lâu. Có thập giá nhẹ nhàng mà mình tự nguyện vác lấy nhưng cũng có thập giá nặng nề mà mình phải gánh giùm tha nhân. Có thập giá khiến ta mệt mỏi nhưng cũng có thập giá khiến ta vui mừng.

Xem ra thập giá là tất yếu trong cuộc sống. Con người không thể trốn chạy thập giá. Và dường như chúng ta vẫn khuyên bảo nhau hãy can đảm đón nhận vì là ý Chúa, vì là điều tốt cho mình và cho tha nhân.

Tôi đã nghe người ta an ủi một người mẹ có đứa con duy nhất đang bị ung thư, với lời lẽ hết sức phớt lờ: “Thiên Chúa yêu thương chị lắm cho nên Ngài mới gọi Thánh Giá để thử thách chị đấy!”

Hoặc gặp một người bạn đang bị thất nghiệp, nợ nần chồng chất, vợ bệnh, con đau. Chúng ta thường khích lệ họ: “Người càng giỏi thì Chúa lại càng gọi khó khăn để mình vượt qua. Thế nên đừng sợ!”

Khuyên người thì dễ nhưng bản thân khi phải đối diện với thập giá lại không dễ dàng. Vì thập giá là đau thương, là tử huyệt, nên đâu dễ đón nhận. Đón nhận thập giá là chấp nhận từ khước sự an nhàn, hạnh phúc cho bản thân để sống cho Chúa và đồng loại. Đón nhận thập giá là đón nhận sự ô nhục, và khinh khi của đồng loại.

Có lẽ chúng ta vẫn nhớ hình ảnh Thầy Chúa Giêsu vác thập giá lên đỉnh đồi Calve và chấp nhận chết treo trên cây thập giá. Quả thật Thập giá là “một ô nhục đối với người Do thái và ; là điều điên rồ đối với dân ngoại giáo”(1Cr 1,23).

Thế mà Chúa Giêsu lại mời gọi chúng ta vác lấy cái ô nhục đó ! Vì đối với Thiên Chúa đó là dấu chỉ của sự chiến thắng “vì qua đau khổ mới tiến tới vinh quang”. Và thập giá đối với Chúa còn có giá trị cứu độ vì “khi nào Ta bị giương cao lên, Ta sẽ kéo mọi người lên”.

Có lẽ chúng ta cũng thắc mắc: “Thiên Chúa gửi thập giá hay thử thách đến cho tôi để làm gì vậy?”. Điều này chúng ta cũng phải hỏi: “Tại sao người ta cứ phải trải qua những kỳ thi, những cuộc trắc nghiệm, khảo hạch,... rồi mới lãnh được bằng tốt nghiệp trung học, đại học, mới được công nhận là bác sĩ, giáo sư, luật sư?”

Như vậy, thập giá là nhíp cầu để cho ta tiến lên và chắc chắn sẽ trưởng thành hơn khi vượt qua thập giá. Hơn nữa, thập giá còn cho ta được thông phần vào sự thương khó của Chúa để cứu độ bản thân và anh em. Khi chúng ta đón nhận thập giá trong đời là dịp để chúng ta dâng đau khổ hầu xin Chúa tha thứ những hình phạt cho bản thân chúng ta. Và dâng hy sinh đau khổ để xin Chúa nguôi cơn thịnh nộ giáng xuống địa cầu vì tội lỗi nhân loại. Như vậy, chúng ta đón nhận thập giá là vì Chúa và vì nhân loại. Và phải có cái nhìn như vậy chúng ta mới có thể vui vẻ lạc quan ngay cả khi khốn khó tư bề.

Chúng ta thử nghĩ nếu chúng ta không vì Chúa thì làm sao chúng ta yêu mến người bên cạnh, người đồng hành luôn gây gổ với chúng ta, có khi còn luôn thù ghét chúng ta?

Chúng ta thử nghĩ nếu chúng ta không vì Chúa thì làm sao chúng ta hy sinh chu toàn bổn phận hằng ngày để đem lại hạnh phúc cho gia đình?

Chúng ta thử nghĩ nếu chúng ta không vì Chúa thì làm sao chúng ta có thể đón nhận biết bao nghịch cảnh trái ngang đến với chúng ta như: bệnh tật, hiểu lầm, già yếu, ganh ghét, chê bai. . .

Mỗi người đều có thánh giá phải mang. Nhưng Chúa sẽ không bao giờ trao thánh giá vượt khả năng của chúng ta.

Ước gì trong mỗi người chúng ta luôn tìm ra ý Chúa trong cuộc sống và đón nhận theo Thánh ý **Chúa** cho dù có phải vác thập giá hàng ngày theo chân Chúa- Amen.

Đinh văn Tiến Hùng – Tổng hợp